

ca-perfect. Ca și celelalte limbi slave, luzaciana superioară cunoaște aspectul perfectiv și imperfectiv.

În continuare, autorul descrie adverbul (p. 213—219), cuvintele predicative (p. 220—221), prepoziția (p. 221—230), conjuncția (p. 231—234), particula (p. 234—238) și interjecția (p. 239—242). Al patrulea capitol este consacrat principalelor graiuri în comparație cu limba literară (p. 243—264).

În concluzie, considerăm foarte utilă pentru toți slaviștii cartea prof. H. Šewc, care scoate cu multă claritate în evidență trăsăturile caracteristice ale sistemului fonetic și ale celui morfologic al limbii luzaciene superioare. Scrisă în limba respectivă, ea este în același timp și un izvor de studiu în școli și facultăți a sistemului luzacienei superioare.

ECATERINA FODOR

UN DICȚIONAR INVERS AL LIMBII RUSE VECHI: Index a tergo do *Materialów do Słownika języka staroruskiego I. I. Srezniewskiego*, elaborat de Irena Dulewicz, Iryda Grek-Pabisowa și Irena Maryniak, sub conducerea Antoninei Obreńska-Jabłońska, Varșovia, 1968, 386 p. + errata, în 8°.

Sub auspiciile Sectorului de slavistică al Academiei Polone de Științe a apărut, la Varșovia, încă acum 3 ani, lucrarea cu titlul menționat mai sus, alcătuită pe baza excerptării materialului din cunoscutul și, de altfel, pînă acum, singurul dicționar al limbii ruse vechi — *Материалы для Слова-ря древнорусского языка по письменным памятникам*, t. I—III, editat la Moscova între 1893 și 1912 și reprodus fotomecanic, în același oraș, în anul 1958.

Însemnătatea științifică deosebită a *Dicționarului* lui I. I. Sreznievskij este bine pusă în relief de lingvistul sovietic S. G. Barchudarov, care a scris o scurtă prefață la ediția din 1958 a acestei lucrări. Reproducem aici, în versiune românească, aprecierile sale:

„În anul 1912, la centenarul nașterii eminentului slavist rus, acad. Izmail Ivanovič Sreznievskij, Sectorul de limbă și literatură rusă al Academiei de științe scotea la lumină ultimele fascicule ale celui de al treilea volum al cunoscutului *Dicționar al limbii ruse vechi* (prima fasciculă fusese editată în anul 1890)“

„De mai bine de jumătate de veac *Dicționarul* lui I. I. Sreznievskij se află în circulația științifică și constituie un îndreptar de neînlocuit în citirea monumentelor ruse vechi și un izvor de nădejde pentru studierea lexicului limbii ruse vechi. Cine a folosit odată acest *Dicționar* îi înțelege întreaga valoare și îl apreciază, în ciuda lipsurilor și neplenitudinii sale“.

„In vasta și multilaterală activitate științifică a lui I. I. Sreznievskij“ — scrie mai departe S. G. Barchudarov — „*Dicționarul* său ocupă un loc cu totul aparte: savantul a lucrat asupra lui aproape încontinuu, de-a lungul întregii sale vieți creatoare“. Iar ceva mai departe, după ce prezintă personalitatea marelui slavist și împrejurările în care a luat naștere *Dicționarul*, S. G. Barchudarov scrie: „Marea însemnătate științifică și practică a Dic-